

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoE/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517200773
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3517200773.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v exekučnej veci oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843, proti povinnému Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, pre vymoženie 322,56 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 10Er/81/2017-27 zo dňa 22. augusta 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že mu bola dňa 27.01.2017 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA 09659/16 vydaného dňa 20.06.2016 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom v Bratislave. Následne, na základe výzvy, bola súdu dňa 26.06.2017 doručená Zmluva zo dňa 06.12.2006, Dohoda o uznaní záväzku zo dňa 22.07.2013 a Rozhodcovská zmluva zo dňa 22.07.2013. Súd prvej inštancie dôvodil poukazom na § 243h ods. 1, § 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku, § 2 ods. 1, § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 52, §53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. r), 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy uzatvorenej dňa 06.12.2006 medzi právnym predchodcom oprávneného - Consumer Finance Holding, a.s., a povinným, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov. Dňa 22.07.2013 bola medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom uzatvorená Dohoda o uznaní záväzku, v zmysle ktorej povinný uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi vzniknutý na základe zmluvy zo dňa 06.12.2006. Zároveň dňa 22.07.2013 bola uzatvorená Rozhodcovská zmluva. Súd prvej inštancie zistil, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc vo veci rozhodnúť na podklade rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej formou vyplneného predtlačeneho formulára. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, keďže sa jedná o vyplnené tlačivo vopred pripravené oprávneným, bez možnosti jej zmeny či úpravy. Rozhodcovská zmluva síce obsahuje vyhlásenie dlžníka, že s uzatvorením zmluvy súhlasí a vyhlasuje, že bol pred jej uzatvorením osobitne poučený o dôsledkoch jej uzavretia, avšak pri predtlačenej formulárovom znení, podpísanom dlžníkom v rovnaký deň ako Dohoda o uznaní záväzku, ťažko možno predpokladať, že si dlžník bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie a že mal reálnu možnosť ovplyvniť obsah zmluvy. Rozhodcovská zmluva bola navyše povinnému predložená súčasne (v ten istý deň) s Dohodou o uznaní záväzku, teda povinný mohol nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín a v konečnom dôsledku ani nemusel vedieť o tom, že uzatvára rozhodcovskú zmluvu napriek tomu, čo sa na konci zmluvy deklaruje. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva nebola osobitne dojednaná. Jej uzavretím sa spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným bez primeraného dôvodu

vopred vzdal svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom (čo je v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by si uzavretie rozhodcovskej zmluvy výslovne vymienil. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti ho v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Je síce pravdou, že rozhodcovská zmluva dáva dlžníkovi právo obrátiť sa v spore s veriteľom aj na všeobecný súd, avšak toto právo je len formálne, pretože je obmedzené iba do doby, kým nepodá veriteľ návrh na prejednanie sporu na rozhodcovský súd. Z rozhodovacej praxe exekučného súdu je zrejmé, že v prípade spotrebiteľských úverov je to výlučne veriteľ, kto iniciuje rozhodcovské konanie proti dlžníkovi - spotrebiteľovi. Súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených skutočností dospel k názoru, že rozhodcovská zmluva napĺňa všetky predpoklady jej neprijateľnosti, a teda v súlade s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka jej absolútnej neplatnosti, a preto nemôže byť na podklade takejto zmluvy vydaný rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. Z uvedených dôvodov v zmysle § 44 Exekučného poriadku zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to v celom rozsahu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Poukázal na to, že právny poriadok Slovenskej republiky prešiel v posledných rokoch v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie, a to implementáciou smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola do slovenského právneho poriadku implementovaná dňa 01.04.2004 zákonom č. 150/2004 Z. z. Významnou zmenou bola aj novela Občianskeho zákonníka, ktorá zaviedla ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r). Výsledkom procesu úpravy bol zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pričom oprávnený uviedol, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a postupoval pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy podľa platných právnych predpisov. Oprávnený ďalej dôvodil, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom dokumente a povinný ju sám dobrovoľne podpísal. Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy a spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01.2016 sp. zn. 9CoE/265/2015 a uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.06.2017 sp. zn. 6CoE/17/2017. Oprávnený dal do pozornosti, že zmluva, na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky, bola uzavretá dňa 20.09.2009, kým rozhodcovská zmluva bola uzavretá dňa 02.06.2015, teda po viac ako piatich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Vzhľadom na to, že zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa tohto zákona nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Dal do pozornosti aj dôvodovú správu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Oprávnený zastával názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne, bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia. Oprávnený splnil všetky zákonné náležitosti. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, z ktorého vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. V zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má oprávnený právo, aby vecne príslušný súd priznal jeho nároku ochranu spôsobom a v rozsahu, aký ustanovuje zákon. Dodal, že namietaným postupom a rozhodnutím súdu došlo k neoprávnenému zásahu do základného práva oprávneného na súdnu ochranu a k porušeniu princípov právnej istoty, čím bolo oprávnenému znemožnené efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní. Na záver dodal, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu. S ohľadom na uvedené oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1.4.2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.3.2017.

6. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

7. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia, vydaného v spotrebiteľskom spore, preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu, a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

8. Podľa § 73 ods. 3, 4 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva, uzavretá pred 01.01.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Na základe rozhodcovskej zmluvy, uzavretej pred 01.01.2015, môže spor, spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona, po 01.01.2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

9. Exekučný súd v rámci postupu pri preskúmaní listín podľa § 44 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), jednak posudzuje v spojení s ustanovením § 73 ods. 3, 4 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodcovskú zmluvu, či spĺňa zákonom stanovené náležitosti (t. j. jej platnosť) a z úradnej povinnosti tiež posudzuje, či rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), spĺňa zákonom ustanovené náležitosti, teda či neodporuje zákonu alebo ho neobchádza, či sa neprieči dobrým mravom. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok, žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný v dôsledku neplnenia zmluvne dojednaných povinností zo strany dlžníka podľa úverovej zmluvy, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, potom exekučný súd správne v danej veci posudzoval rozhodcovský rozsudok z aspektu, či plnenie priznané týmto rozsudkom nemá taký charakter, pre ktorý je potrebné úplne alebo čiastočne exekučné konanie zastaviť, resp. v danom prípade zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu so zákonom.

10. Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) ukladá exekučnému súdu pri rozhodovaní o udelení poverenia preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súladom exekučného titulu so zákonom pritom treba rozumieť nielen formálne náležitosti exekučného titulu, ale

aj to, či na jeho základe možno exekúciu vykonať, teda či tu nie je taká právna úprava, ktorá by bránila vykonaniu exekúcie na základe tohto exekučného titulu.

11. Už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd, konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku, oprávnený aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012 sp. zn. 6 Cdo 105/2011). Aj v prípade, že spotrebiteľ nevyužije právnu možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a prípadne aj konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. septembra 2012 sp. zn. 5 Cdo 230/2011).

12. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo 1/2012).

13. Za správny považuje odvolací súd právny názor súdu prvej inštancie, že Zmluva o pôžičkovej karte Triangel zo 06.12.2006 a Dohoda o uznaní záväzku, uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 22.07.2013, predstavujú vo svojom komplexe spotrebiteľskú zmluvu, teda že medzi právnym predchodcom oprávneného (resp. následne oprávneným) a povinným bol založený na ich základe spotrebiteľský vzťah. Je nepochybné, že povinný bol spotrebiteľom, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nesporebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Oprávnený (ako veriteľ) nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali nesporebiteľský charakter zmluvy.

14. Súd prvej inštancie takisto správne posúdil rozhodcovskú zmluvu, uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 22.07.2013, t. j. v rovnaký deň ako uzavreli dohodu o uznaní záväzku, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedená rozhodcovská zmluva bola uzavretá vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinnému, nebola individuálne dojednaná, jej obsah povinný nemohol ovplyvniť. Veriteľ mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy spočíval výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (sp. zn. C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05) a Najvyššieho súdu SR (naposledy uznesenie z 24. apríla 2017 sp. zn. 3Cdo 1303/2015). Rozhodcovská zmluva od spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Na jej neprijateľnom charaktere nič nemení ani to, že umožňuje voľbu medzi právomocou rozhodcovského a všeobecného súdu, nakoľko táto voľba prislúcha iba žalujúcemu a nie je možné ju následne zmeniť. S prihliadnutím na povahu daného právneho vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom je takáto „voľba“ právomoci iba formálna, iluzórna a zodpovedá len záujmom dodávateľa. Rozhodcovskú zmluvu preto odvolací súd vyhodnotil ako neprijateľnú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy.

15. Odvolací súd považuje za potrebné tiež uviesť, že Dohoda o uznaní záväzku z 22.7.2013 (jej označením a usporiadaním) uvádza spotrebiteľa do omylu v tom, že vzbudzuje dojem, že uznanie

záväzku je dvojstranný právny úkon, ktorý je obojstranne výhodný. Ďalej odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodcovská zmluva z 22.07.2013, z ktorej rozhodcovský súd vyvodil právomoc vo veci konať, sa podľa jej bodu 3.1 vzťahuje len na spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku, uzavretej toho istého dňa. Uznanie záväzku však predstavuje len zabezpečovací prostriedok vo vzťahu k záväzku, ktorý medzi účastníkmi dohody vzniká inou dohodou/zmluvou. Uznanie záväzku samo o sebe záväzok nevytvára, zakladá len predpoklad, že záväzok trvá v čase uznania. Záväzok však vznikol nie jeho uznaním, ale plnením jednej zmluvnej strany na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na ktorú sa však rozhodcovská zmluva nevzťahuje. Už na základe tejto skutočnosti je možné konštatovať, že rozhodcovský súd nemal právomoc konať v predmetnej veci.

16. Odvolací súd v postupe súdu prvej inštancie nezistil rozpor s pravidlami týkajúcimi sa ochrany práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ani porušenie práva na spravodlivý súdny proces, a ani neprípustné nahradzovanie procesnej pasivity povinného. Oprávnenému bola možnosť vyjadriť sa k zistenému skutkovému stavu a právnym záverom exekučného súdu reálne poskytnutá v odvolacom konaní a oprávnený napokon túto možnosť aj využil (porov. zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PLz. ÚS 1/2014).

17. Odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie v danom prípade správne právne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, teda nejde o spôsobilý exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku a správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol (§ 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku). Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).